

עמ"ת 16824/12/17 - יוסף עאצי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 16824-12-17 עאצי(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט עמי קובו
העורר יוסף עאצי (עציר)

31 דצמבר 2017

נגד
המשיב
מדינת ישראל

נוכחים:

בא כוח עוררים עו"ד עלא תלאווי

ב"כ המשיבה - עו"ד אבי שגב

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה (כב' השו' עודד מורנו), מיום 19.11.17, אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו.

לטענת ב"כ העורר שגה ביהמ"ש קמא הן במישור הראייתי בקביעת הראיות לכאורה להוכחת האשמה והן בכך שלא הורה על שחרורו בערבויות מתאימות.

המשיבה סומכת את ידיה על החלטת ביהמ"ש קמא.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בהשלמות בכתב לרבות בעניין הראיות, סבורני כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.

כתב האישום מייחס לעורר עבירות של גניבת רכב בצוותא, פריצה לרכב בצוותא, קשירת קשר לעשות פשע והחזקת נכס חשוד כגנוב בצוותא.

יצוין כי מדובר בכתב אישום אשר מייחס לשניים אחרים את גניבת הרכב, כאשר העורר עצמו, על פי הנטען, היה שותף בצוותא לביצוע מעשים בכך שהיה בקשר טלפוני עם אחיו אשר ביצע לכאורה את גניבת הרכב, תוך שהעורר עומד בסמוך למחסום, מתצפת ופותח ציר עוקף למחסום תוך הזזת אבנים גדולות וכדי לאפשר העברת הרכב לשטחי הרשות.

בכל הנוגע למישור הראייתי, איני בור כי נפל פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא.

קיימות ראיות לכאורה אשר מערבות את המשיב לשותפות לביצוע מעשים, כאשר השותפות לא החלה לאחר ביצוע העבירה אלא במקביל לגניבת הרכב.

לפיכך אין המדובר בסיוע לאחר מעשה, כטענת ההגנה.

בכל הנוגע לעילת המעצר, הרי שקיימות עילות מעצר של מסוכנות וחשש להימלטות מאימת הדין.

החשש להימלטות נובעת מכך שהעורר הינו תושב האזור בשים לב לעונש הצפוי לו אם יורשע בדין.

בית המשפט קמא הפנה ל- 3 החלטות של 3 מותבים שונים בבית משפט זה אשר קבעו בנסיבות דומות כי יש מקום לעצור עד תום ההליכים. אמנם קיימות החלטות אחרות כפי שטען ב"כ העורר ואולם לא נפל פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא אשר בחר לפעול בהתאם לאותן החלטות.

בבש"פ 6410/17 **סקרה נ' מדינת ישראל** (30.8.17) קבע ביהמ"ש העליון (כב' השו' ע. ברון), כי ההלכה היא שלאחר שערכאת הערר בוחנת את הערר, ואם אין הכף נוטה באופן ברור למעצרו של הנאשם או לשחרורו, נדרש טעם של ממש כדי לשנות את החלטת ביהמ"ש שעליו עוררים.

במקרה דנן, אף אם מדובר במקרה גבולי לאור חלקו הנמוך יחסית של המשיב בביצוע עבירה והיעדר עבר פלילי, הרי שאין הכף נוטה באופן ברור לשחרורו של המשיב ובנסיבות אלה דין הערר להידחות.

אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט